

CENTRUM ATELIÉR

ÚRAZ

VYTVOŘÍME ILUSTRACI K JEDNÉ PĚTINĚ
OSTRUŽINKOVY POHÁDKY.

ROLE:

1. a 2. 3. 4. a

POMŮCKY:

ČTVRTKA, VYLOSOVANÁ ČÁST PŘÍBĚHU, VÝTVARNÉ
POMŮCKY

POSTUP PRÁCE:

- Vylosujte si jednu pětinu Ostružinkova příběhu „Tajemná skála v mlze“.
- Domluvte se, jakou ilustrací zobrazíte děj příběhu. Jaké tam budou postavy? Jak bude vypadat prostředí? Co se bude na obrázku dít?
- Domluvte se, jaké výtvarné pomůcky na práci použijete.
- Rozdělte si úkoly. Kdo bude co dělat?
- a Nakreslete ilustraci k vaší vylosované části příběhu.
- a Zaznamenejte si svou dnešní práci do hodnotící tabulky a pak sdílejte své záznamy a dejte ocenění/doporučení.

Jednoho dne se Ostružinka probudil a vůbec nic neviděl. Kolem dokola byla bílá mlha. A když natáhl ruku před sebe, stěží dohlédl na prsty ruky. Po snídani se vypravil na cestu. Šel opatrně, aby nesešel z cesty a nezabloudil. Šel dlouho, začínaly ho bolet nožičky, když vtom narazil čelem přímo na skálu. Zabořilo to a na čele vyskočila boule. Skřítek si na ni přiložil studený obklad a pozorně si prohlížel tajemnou skálu.

Asi nakonec přeci jen zabloudil, skály přece nerostou ze země uprostřed cest. Když se podíval ještě pozorněji, objevil vchod do jeskyně. Opatrně se protáhl úzkou škvírou a zapálil si svíčku, aby v té tmě něco viděl. Cesta se chvilku rozšiřovala a pak zas byla uzounká, že se málem neprotáhl dál.

Po chvilce se však před Ostružinkou jeskyně rozšířila a on se ocitl ve veliké místnosti. A všude kolem něj se to blýskalo. Skřítek nevěděl, odkud se to blýskání bere, ale když se shýbl k zemi, uviděl, že jeskyně je plná blýskavých kamínků – drahokamů. Byly nádherné, až oči přecházely. Ostružinka si jeden vzal na památku a chystal se na zpáteční cestu ven z jeskyně.

V tom však zaslechl tichý hlas, který na něj promluvil: „Skřítku, počkej chvilku.“ Skřítek se zastavil, otočil, ale stále nikoho neviděl. „Kdo na mě mluví?“ ptal se Ostružinka. „To jsem já, strážce drahokamové jeskyně.“ ozvalo se od stropu. Ostružinka zvedl hlavu a spatřil nad sebou poletovat maličkého ducha. „Zdravím tě, já jsem Ostružinka, lesní skřítek. Vracím se od skřítky Rašelinky domů, abych mohl pomoci nemocnému veverčákovi.“ „I já tebe zdravím, jsem strážce tohoto pokladu a chci ti poděkovat. Zachoval ses správně, když sis vzal jen jeden kousek drahého kamene na památku. Ten, kdo by si vzal víc, než by potřeboval, živý by se odtud nedostal. Proto tady hlídám.“

„Aha.“ Ostružinka na to. A proč jsou vlastně ty drahokamy tak vzácné?“ ptal se dál. Maličký duch na to odpověděl: „To proto, že každý z nich má kouzelnou moc.“ „A jakou moc má ten můj?“ ptal se Ostružinka. „To ti prozradit nemohu, ale řeknu ti, že sis vybral dobře. Až bude potřeba, sám drahý kámen ti svou kouzelnou moc ukáže.“ Skřítek poděkoval a uložil drahokam do ranečku k vzácné knížce od Rašelinky. Poté opustil jeskyni, a protože už se stmívalo, ustlal si pod nejbližším stromem a za malou chvíli už spal.